

ISUS, PREOTUL VREDNIC DE ÎNCREDERE

Studiul 6 pentru 5 februarie 2022

„Și tocmai un
astfel de Mare
Preot ne
trebuia: sfânt,
nevinovat, fără
pată, despărțit
de păcătoși și
înălțat mai
presus de
ceruri”
(Evrei 7:26)

Mergând mai departe în discursul său, Pavel îl prezintă pe Isus ca marele preot ceresc, reprezentantul nostru înaintea Tatălui (capitolele 5-7).

Mare Preot? Cum este posibil? Nu ar trebui preoții să fie membri ai seminției lui Levi, ai familiei lui Aaron? Nu a aparținut Isus din seminția lui Iuda?

Vom descoperi cum și de ce acestei schimbări în descendența preoțească și vom descoperi Preotul perfect, Isus. „Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia” (Evr. 7:26).

- ▶ **Rolul Său:** Mijlocitor milos (Evr. 5:1-10).
- ▶ **Descendența Sa:** Rânduiala lui Melhisedec (Evr. 7:1-3).
- ▶ **Dreptul Său:** O schimbare a legii (Evr. 7:11-16).
- ▶ **Norma Sa:** Un legământ mai bun (Evr. 7:17-22).
- ▶ **Caracterul Său:** Preot fără păcat (Evr. 7:26).

MIJLOCITOR MILOS

„Și, după ce a fost făcut desăvârșit, S-a făcut pentru toți cei ce-L ascultă urzitorul unei mântuiri veșnice”
(Evrei 5:9)

Una dintre sarcinile preoților era să mijlocească între Dumnezeu și oameni (și invers).

Păcătos ca ei, preotul îi putea înțelege pe cei pentru care a mijlocit. Prin urmare, el trebuia să fie „răbdător cu cei neștiutori și rătăciți” (Evr. 5:2).

Isus nu a fost un păcătos, dar, luând natura noastră, a fost făcut desăvârșit prin ascultare și suferință (Evr. 5:7-8). În acest fel, ne-a arătat capacitatea de a ne înțelege și de a ne iubi.

Ascultarea, suferința și viața Sa desăvârșită L-au calificat să fie făcut Preot, un Mijlocitor milostiv între Dumnezeu și noi (Evr. 5:9-10).

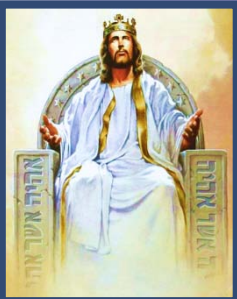
RÂNDUIALA LUI MELHISEDEC

„căci a fost numit de Dumnezeu Mare Preot „după rânduiala lui Melhisedec” (Evrei 5:10)

Avram se întorcea dintr-o bătălie în care îl eliberase pe nepotul său Lot de sub puterea lui Chedorlaomer și a aliaților săi (Geneza 14:17), când a venit regele Salemului, Melhisedec, care era și „preot al Dumnezeului Prea Înalt”. să-l binecuvânteze pe Avram (Geneza 14:18-20).

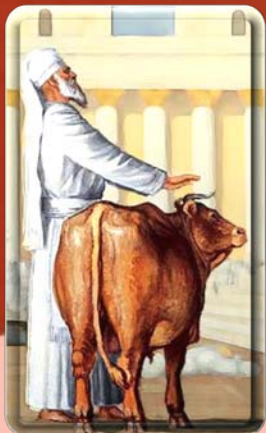
Vechiul Testament face doar o altă mențiune despre Melhisedec, în Psalmul 110:4. Din acest text, Pavel folosește povestea incompletă a preotului-rege ca un tip al lui Isus.

Melhisedec este „ca Fiul lui Dumnezeu” (Evr. 7:3). Isus este Rege și Preot. Ea este veșnică, fără „început al zilelor, nici sfârșit al vieții” (Evr. 7:3). Dar Isus nu a fost succesorul lui Melhisedec, mai degrabă preoția Lui era asemănătoare cu a lui.

O SCHIMBARE A LEGII

„pus nu prin legea unei porunci pământești, ci prin puterea unei vieți nepieritoare” (Evrei 7:16)

Deși erau mijlocitori între Dumnezeu și oameni, preoții nu erau desăvârșiți. Prin urmare, ei trebuiau să aducă și jertfe pentru propriile păcate (Evr. 7:27).

Din acest motiv, ei nu au putut să-i desăvârșească pe oamenii pentru care au mijlocit. Nici măcar sacrificiile în sine nu puteau asigura perfecțiunea (Evr. 10:1).

Aveam nevoie de un preot desăvârșit care să ne facă desăvârșiți înaintea Tatălui. Pentru a face acest lucru, a fost necesar să se schimbe legea preoției, pentru că niciun descendent al lui Aaron nu va fi vreodată desăvârșit (Evr. 7:11, 16).

Schimbarea
legii preoției

de la rânduiala
lui Aron la
rânduiala lui
Melhisedec

Schimbarea
legii
jertfelor

de la mai multe
animale la jertfa
unică a lui Isus
Hristos

UN LEGĂMÂNT MAI BUN

„prin chiar faptul acesta, El s-a făcut chezașul unui legământ mai bun.” (Evrei 7:22)

Prin schimbarea legilor preoțești, vechiul legământ (una dintre temeliile căruia era preoția aronică) a trebuit să dispară și să fie înlocuit cu un nou legământ (Evrei 8:7, 13).

În noul legământ, slăbiciunea garanțiilor săi (preoții aroni) este înlocuită cu „viața nepieritoare” a noului garant, Isus, Marele Preot după rânduiala lui Melhisedec.

În plus, există o altă diferență notabilă pe care noul legământ o garantează: jurământul. Nici un jurământ nu este veșnic, deoarece moartea eliberează pe cei jurați de împlinirea lui. Cu toate acestea, jurământul făcut de Tatăl lui Isus despre preoția Sa este veșnic, deoarece nici Tatăl, nici Isus nu pot muri (Evr. 7:21). Promisiunile lui sunt garantate.

UN PREOT FĂRĂ PĂCAT

„Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri” (Evrei 7:26)

Sfânt

- Literal, „pios”, „plăcut lui Dumnezeu”. Caută să facă voia lui Dumnezeu.

Nevinovat

- Fără răutate. Caută binele celor din jur, fără să gândească răul nimănui.

Fără pată

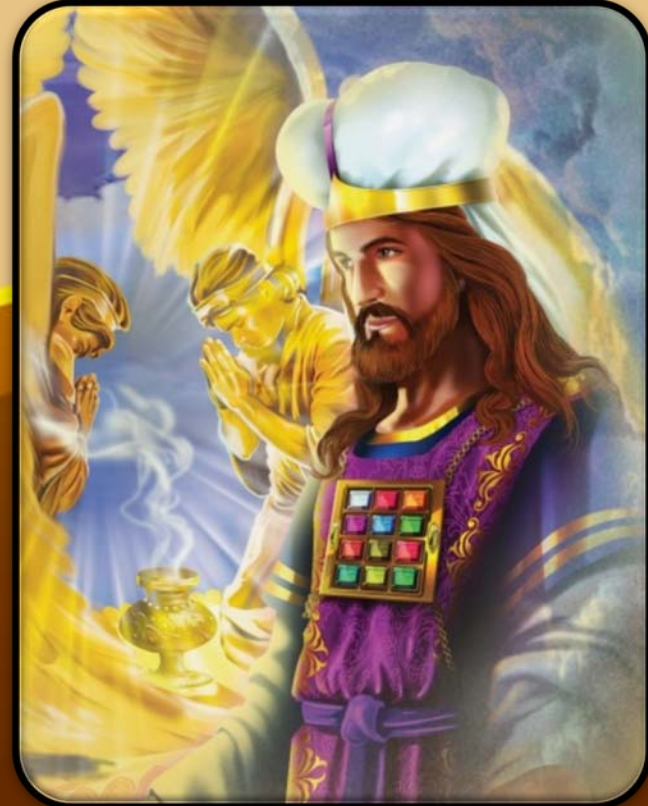
- Pur, fără păcat. Deși a fost ispitit în toate, nu a căzut în păcat.

Despărțit de păcătoși

- Când a urcat la cer a fost despărțit de păcătoși și a mijlocit pentru ei.

Înălțat mai presus de ceruri

- Este înălțat mai presus de tot ce există, ca însuși Dumnezeu (Ps. 57:5; 108:5).

„Hristos este legătura dintre Dumnezeu și om. El a promis că va mijloci personal pentru noi. El pune toată virtutea dreptății Sale de partea celui ce se roagă [...] Pe măsură ce ne apropiem de Dumnezeu în virtutea meritelor Mântuitorului, Hristos ne apropie de El, îmbrățișându-ne cu brațul Său omenesc, în timp ce cu brațul Său divin se apucă de tronul Infinitului [...] Promite să audă și să răspundă la rugăciunile noastre.”

E. G. W. (Mărturii pentru comunitate, vol. 8, pag. 190)